

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

44

LUIK - ROME - LUIK

door J. Graton
(zie blz. 20)

Allerheiligen

JE houdt van het leven, en je hebt gelijk er van te houden, want het is heerlijk. Je denkt nooit aan de dood, en je meent dat je nog tijd genoeg hebt om er aan te denken. Hoogst waarschijnlijk... Nochtans heb je waarschijnlijk al wel een of ander duurbaar wezen verloren. Misschien heb je reeds geleden onder een vroegtijdig afscheid van een vriend of familielid?

Morgen zul je met je handen vol bloemen naar het kerkhof gaan en er bidden voor de nagedachtenis van wie je te vroeg hebben verlaten. Wanneer je daar dan voor dat graf zult staan, moet je toch eens even nadenken over de dood. Niet met vrees en droefheid, alleen maar ernstig. De dood is niet verschrikkelijk, ze is natuurlijk. Alles in de natuur sterft om te herleven: de bomen, de planten, de seizoenen. Ook de mensen.

Het komt er op aan gelukkig te leven, en alles te doen wat in onze macht ligt opdat de anderen ook gelukkig zouden zijn. Dan is de dood niet meer somber. Dan kunnen we in het volgend leven gelukkig zijn, omdat we ons best hebben gedaan de anderen gelukkig te maken. Dat is het voornaamste op aarde, Gods eerste gebod.

Kuifje

Eindelijk! DE NIEUWE AVONTUREN VAN BLAKE EN MORTIMER

Het zo lang verwachte verhaal van E.P. Jacobs, dat je in één trek zal doorlezen. Prachtig gekartonneerd album in kleurendruk.

PRIJS: 69 F.

VERKRIJGBAAR
IN ALLE BOEKHANDELS

Ziehier de volledige lijst van de geschenken aangeboden door de

KUIFJE'S BONDS

DE AARDRIJKSKUNDE

BELGIE. - Deel I: negentig prachtige kleurfoto's. Deel II: acht reeksen van 10 chromo's. Per reeks van 10: 50 punten.

EUROPA. - Deel I: 10 reeksen van 10 kleurfoto's. Per reeks: 50 punten. Deel II: in voorbereiding.

DE KUIFJE'S CHROMO'S

VAN DE VERZAMELING "ZIEN & WETEN." Per reeks: 100 punten.

LUCHTSCHEPEN: 8 reeksen - 4 andere in voorbereiding.

VLIETGUITEN (Oorsprong tot 1914)

VLIETGUITEN (Oorlog 1939-1945)

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)

ZEEVAART (Oorsprong tot 1700)

Elk 10 reeksen.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST

Versierd verschillende lades met vijf kleureproducties (formaat 21 x 27 cm). Per lade: 200 punten.

ONZE ANDERE GESCHENKEN

DE AFDRUKPLAATJES KUIFJE. - 5 verschillende reeksen. Per reeks: 50 punten.

HET KUIFJE'S SCHRIJFPAPIER. - Kalf met 10 vellen en 10 omslagen. Per kalf: 100 punten.

DE KUIFJE'S PORTEFEUILLE. Nieuw model «1958» in cuirroléine: 200 punten.

DE KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT getekend door Hergé: 500 punten.

DE PUZZLE «AARDRIJKSKUNDE» - nieuw model, Belgische landschappen. Per puzzel: 500 punten.

ALBUMS

1. «De Vliegtuigen» (Oorsprong tot 1914) 50 F.
Luxe uitgave 60 F.
2. «De Vliegtuigen» (Oorlog 1939-1945) 50 F.
3. «De Automobielen» (Oorsprong tot 1900) 50 F.
Luxe uitgave 60 F.
4. «De Zeevaart» (Oorsprong tot 1700) 40 F.
Luxe uitgave 60 F.
5. «De Meisterwerken van de Schilderkunst» Deel I 50 F.
6. «De Aardrijkskunde van België» Deel I of II 25 F.
- «De Aardrijkskunde van Europa» Deel I 25 F.

In voorbereiding:
De Aardrijkskunde van Europa. Deel II.

Al onze albums zijn verkrijgbaar:

- 1) in de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel.
- 2) door storting van het bepaalde bedrag op F.C.R. N° 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.
- 3) bij de kleinhandelaars door de Firma VITTORIA of PALMARIA bevoorrad, en in al de warenhuizen «A L'INNOVATION».

STUUR JE BONDS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 — Brussel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door **T. B. B.**

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Kid Ordinn kwam op het grondgebied van Tex Hittay terecht en werd door twee loense kerels aangehouden...

Na een triestige rit, bereiken Kid Ordinn en zijn bewakers een grote ranch...

Wat betekent dat? Weer een spion? Slim, zijn er nog koorden?

Hehe, jullie willen me schrik aanjagen, nietwaar? Maar ik loop er niet in! Ik laat me niet zo makkelijk in de luren leggen!

Maar de arme Kid wordt van zijn paard getrokken...

Mijn beste jongen, wie op mijn eigendom komt, heeft een van de strengste wetten van de Dry Bourbon Ranch overtreden!

Je mag me vrij geloven dat ik je niet voor mijn plezier laat hangen. Zulke grappen vergen van mijn personeel steeds kostbare tijd! Maar, de traditie moet geëerbiedigd worden... Je begrijpt me, hé?

Maar dat kan niet! Je kan me toch niet voor zo'n kleinigheid laten opknopen? Ik zal je andere moerbessen kopen! Kilo's! Tonnen! Bergen moerbessen! Ik zal moerbessenstruiken planten!

De arme jongen! Hij raaskalt van schrik!

Hou... He... He... je moerbessen waren niet eens rijp!

Ik wil niet gehangen worden! Ik heb geen enkele ambitie! Ik hou niet van verheven situaties!

Schrei nu maar niet langer, anders zul je nog verdrieken!

Ik ween niet, ik had alleen een stofje in het oog!

Ha, die jongen bevalt me! Ik heb altijd buitengewone wezens geapprecieerd! Deze hier is buitengewoon... idioot!

Inderdaad! En je mag er van overtuigd zijn dat ik nog beter en meer kan!

Goed! Ik schenk je genade! Ik zal je straf omvormen in levenslange hechtenis! Natuurlijk zul je hier moeten werken als een slaaf!

Wat ben jij toch goed!

(Wordt voortgezet.)

De erfenis

Harald achtervolgde een monster op het ogenblik

Plotseling verschijnt een vreemde silhouet boven op de rotsen en een duivelse lach klinkt door het gebergte...

Maar niet ver daar vandaan...

Ha, de duivel! Hij had me bijna klein gekregen, maar hij had iets vergeten! Het bloed dat uit zijn wonde vloeide, tekende zijn weg af, en toen ik plotseling niets meer zag, wist ik meteen welk lot hij mij had toebedacht. Die helling vol losse stenen was een buitencans voor hem!

Gelukkig had ik tijdig deze uitstekende steen ontdekt! Een beter schild kon ik niet vinden!

Geluidloos sluipst de Viking naar de bergtop.

Hij! Nu is hij in mijn macht. Ik spring hem op het lijf, alvorens hij ook maar één enkele beweging kan maken!...

Het vreemde schepsel is bezig met het verzorgen van zijn kwetsuur.

Plotseling doet een licht gerucht Harald opschrikken...

Wat betekent dat? Gaat er weer een steen aan het rollen?... Het is te hopen...

De vrees van Harald was gegrond, want het monster heeft het geluid eveneens gehoord. Het springt recht, en verdwijnt in het struikgewas...

Wat een jammerlijk toeval! Hier helpt geen list meer, ik moet er op los!

De zeeheld haalt het monster in.

Ik heb hem te pakken!

Maar plotseling wordt hij brutaal tegengehouden...

van Sigurd

Zekst en tekeningen van F. FUNCKEN

er een steenwaaie naar beneden stortte...

Zó dicht bij het doel, mislukken! Ik zou willen weten wie er aan het andere eind van deze koord staat...

De Viking krijgt weldra het antwoord op deze vraag, want twee bekende silhouetten verschijnen achter de rotsen.

Julie zijn wéér daar! Ik had er me moeten aan verwachten...

Geen gebaar meer, schurk!

Vervloekte gekken! Ik ben er van overtuigd dat dit vreemde dier betrokken is bij de verdwijning van de visser en mijn vrienden!

Het is onnodig te trachten tijd te winnen. Er wordt een einde gesteld aan al je misdaden!

Harald is ongemerkt de mannen genaderd, en met een snel en nauwkeurig gebaar...

...trekt hij de man met de koord tegen de grond. Hij maakt zich vrij van de laso...

...en werpt zich dan met zijn speer op de andere kerel, die zich met zijn zwaard verdedigt.

Maar tot de grote verbazing van die man...

Zó, nu ben ik die twee kopigaards kwijt!

Maar de man van het Noorden is misschien wat te optimist...

Laat hem maar lopen! Ik heb de kolonisten gewaarschuwd, en die schurk krijgt zijn verdiende straf...

EEN DROOM WERD WERKELIJKHEID JACQUES PENON MOCHT

EEN DAG DOORBRENGEN MET

HERGÉ

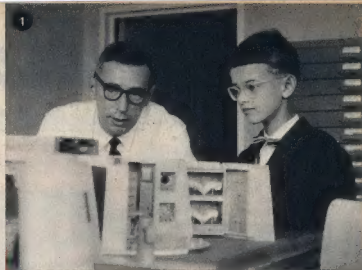
— Wees welkom, Jacques! Het verheugt me je te mogen begroeten en je te feliciteren met je sukses!

EEN stevige handdruk verzelde deze hartelijke woorden.

Dit toneeltje speelde zich, een paar dagen geleden, af in het groot studio van onze vriend Hergé. Een jongen, met levendige, vinnige kijfers achter een goudomrande bril, die fier het klubbinsigne van de grote Kuifje's familie droeg, glimlachte verheugd. Hij had alle redenen om blij te zijn, want hij beleefde een historisch moment... De droom van zijn leven werd werkelijkheid!

Je luistert wellicht af en toe naar radio Luxemburg en misschien ken je het programma «Le Réve de votre Vie», de droom van je leven? Het zijn de luisteraars die schrijven en vertellen welke de droom van hun leven is. De interessantste en meest originele brieven worden uit de hoop gepikt en de schrijvers van deze brieven worden voor het publiek geïnterviewd.

Op zekere avond besloot de elfjarige Jacques Penon — hij is Fransman en woont te Créteil — mee te doen. Hij is een trouw lezer van Tintin, de Franse broer van «Kuifje», en hij koesterde sedert lang een droom... Zijn brief genoot veel bijval en tijdens een openbare uitzending van «Le Réve de votre Vie» verdeelde hij zijn kansen. Hij

deed dit met zoveel gloed, zoveel overtuiging en vriendelijkheid, dat de toeschouwers in de zaal hem een warm applaus bezorgden.

En wat droomde Jacques? Hij droomde er van een dag te mogen doorbrengen met de tekenaar Hergé. Een redacteur van ons blad luisterde toevallig naar die uitzending. Hij telefoneerde onmiddellijk naar Hergé en deze was graag bereid Jacques te ontvangen. Nog voor het einde van de uitzending hoorden de luisteraars en Jacques zelf per telefoon, dat hij naar Hergé toe mocht...

Brussel toe. Eindelijk zou zijn mooie droom waarheid worden. Hij mocht een dag doorbrengen naast de tekenaar, voor wie hij zulke grote verering koesterde. Hij zou Hergé een heleboel vragen mogen stellen. Om er ook maar geen enkele te vergeten, herhaalde Jacques de vragen voortdurend en je mag me vrij geloven, er waren er heel wat! Met blinkende ogen en kloppend hart stapte Jacques Penon over de drempel van het groot studio van onze tekenaar...

Aan de hand van een van onze medewerkers stapte Jacques Penon in de Trans Europ Express te Parijs en drie uren later kwam hij dolgelukkig te

1. Met deze raket reisden Kuifje, Haddock en de beroemde detectives Janssen en Janssens naar de maan!

2. Jacques luistert vol aandacht en enthousiasme naar de boeiende teksten, die hij krijgt van zijn grote vriend. Naast hem een medewerker van ons blad en een radioreporter.

3. Wie wil tekenen, moet werken, Jacques. Je mag nooit tevreden zijn met een tekening, zelfs al vind je ze zelf heus zo knudde niet!

4. Een borstbeeld maken van Kuifje was lang niet makkelijk, maar de Belgische beeldhouwer Nat Neuléon is er toch in geslaagd.

een verhaal geschreven met je vulpen... **Le Tigre**

MODELS
JUNIOR 58
vanaf
75 Fr

EH
MET
KUIFJE'S
BONS

IN DE COLLECTIE 58 VANAF 75 Fr., 100 Fr., 125 Fr., 175 Fr., 200 Fr., 225 Fr., ENZ... TOT 900 Fr. ZUL JE JE TIGRE-VULPEN VINDEN!

Hoe slaagt U er in steeds de persoon van «Kuijfe» te bewaren? De uitdrukkingen verschillen, maar de held zelf is steeds dezelfde. Dit geldt trouwens ook voor Haddock.

— Is «Kuijfe» ouder geworden?

— Hoe was «Kuijfe» toen U hem voor de eerste keer tekende? enz... enz... Onze vriend Hergé werd werkelijk op de reester geleegd!

Daarna mocht Jacques een kijkje nemen op alle tekenafels en Hergé stelde hem zijn medewerkers voor. Hij toonde hem ook zijn eerste tekeningen en zijn eerste albums. Jacques die zelf tekent, kreeg van zijn grote vriend Hergé heel wat nuttige wenken. Jacques had een album getekend en dit als ge-

schenk voor Hergé meegebracht. Mooi, he?

★

Dieselfde avond keerde Jacques met zijn armen vol geschenken en moole boeken, hem aangeboden door zijn grote vriend, naar huis terug. Onze medewerker, die hem gedurende heel de reis had vergezeld, vroeg toen wat hem het meest was overgevallen. Verbaasd keek Jacques hem aan en zei doodbedaar:

— Maar Hergé... Mijn droom was Hergé te zien. Ik heb hem gezien en nu droom ik er van op hem te gelijken!

Indien je Frans verstaat dan kan je wellicht eens luisteren naar het interview dat Jacques van onze vriend Hergé afnam. Het wordt door Radio-Luxemburg uitgezonden op 9 november tussen 20 u. 45 en 21 u. 15.

LEVE NONKEL BOB!

ER zijn in den lande niet veel kindervrienden, die zo'n ruime bekendheid genieten als Nonkel Bob van de Vlaamse Televisie. Sedert bijna drie jaar verschijnt hij iedere week op het scherm, en bezorgt de jongens en meisjes van onder en boven de Moerdijk een aangenaam uurtje met zijn liedjes, gitaar, knutselwerkjes en spelen.

IN HET KLUBHUIS VAN DE T.V.-OHEEKLUB

Er zijn veel clubs in ons land, maar er zullen er maar weinig zijn die op 26.500 leden kunnen bogen, zoals de club van Nonkel Bob. Nonkel Bob, de grote kindervriend, heeft altijd veel van kinderen gehouden en toen hij nog maar twaalf jaar was, had hij reeds een poppenkast in elkaar gestoken en gaf daarmee in zijn kelder vertoningen voor de kameraden uit de buurt. In 1936 kreeg hij van een kennis een oude gitaar. De gitaar was zo heerlijk gehavend, dat er maar twee dingen op stonden: ofwel ze wegwerpen, ofwel ze repareren. Bob koos de moeilijkste oplossing, en

Wie kent hem niet?

hij herstelde de gitaar, want hij wilde zichzelf kunnen begeleiden bij het zingen van volksliederen en Afrikaanse deuntjes. Toen de gitaar gemaakt was, kon hij nog geen gitaar spelen, en Nonkel Bob leerde het maar op eigen houtje, en zo goed, dat hij in 1945 een

gitaarhandeling publiceerde, die overal verspreid werd, en die hij op zekere dag zelfs in een uitstalraam te Keulen ontdekte!

Toen Nonkel Bob negentien jaar oud was, legde hij voor een commissie van de radio een proef af, tijdens dewelke hij liedjes zong waarvan hijzelf de tekst en de muziek had geschreven. Op het gebied van het lied heeft Nonkel Bob reeds veel gedaan, want voor de wereldzender vertolkte hij 150 Vlaamse volksliederen die intussen door meer dan honderd vreemde zenders in alle werelddelen werden uitgezonden. Voor enkele weken verscheen bij het N.I.R. een bundeltje liederen onder de titel «Zingen met Nonkel Bob», dat bij de entoesiaste jonge T.V.-kijkers natuurlijk veel sukses kent.

In deze enkele lijntjes kunnen wij natuurlijk Nonkel Bob niet voorstellen zoals wij het graag zouden willen doen, en zoals hij het verdient. Daarom beloven wij onze lezers stellig nog eens nader kennis te maken met de sympathieke animator van de grote T.V.-Oheeclub.

Voor je start als constructeur!

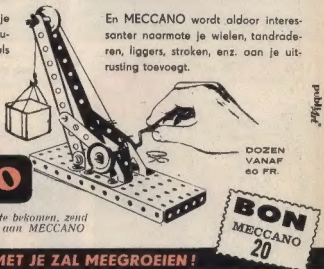
Met de MECCANO doos (oo) zal je gemakkelijk 20 modellen kunnen bouwen waaraan je je eerste vreugde als constructeur zal beleven.

JE HEBT JARENLANG
PLEZIER AAN JE

MECCANO

Om kosteloos de geïllustreerde folder te bekomen, zend deze bon met je naam en adres op aan MECCANO Bogardendstraat 1, Brussel.

HET SPEELGOED DAT MET JE ZAL MEEGROEIEN!

Hei vrienden van Kuijfe!

de jacht op omslagen EXPO 58 is open!

Neemt allen deel aan deze opwindende en gemakkelijke wedstrijd.

GEEN VRAGEN! GEEN REGLEMENT!

Het voelstaat het grootst mogelijke aantal omslagen van EXPO 58 repen te verzamelen - een heerlijke chocolade, proef maar! - en deze te sturen naar VICTORIA dienst Expo 11/1 24, Deneckestraat te Brussel.

MEER DAN DUIZEND WINNAARS!

1ste PRIJS: een prachtige sport-coupé open dak, 3 plaatsen waarde 56.500 fr.

2e tot 20e prijs: een abonnement voor de Expo 58.

21e tot 1.020e prijs: 1 gratis toegangskaart tot de Expo 58.

VICTORIA

DE TENTOONSTELLING-CHOCOLADE VERVAARDIGD DOOR

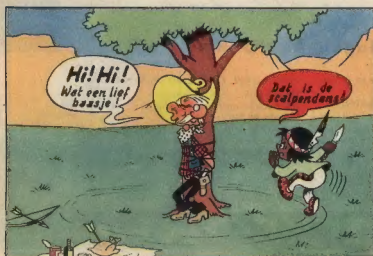

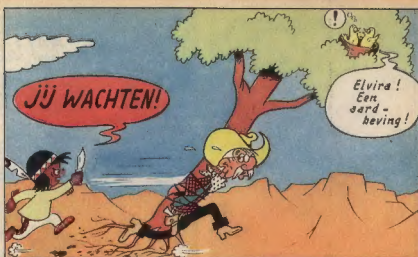
VICTORIA

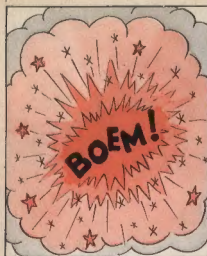

WA.PI.TI

OP SCALPENJACHT
door ROL

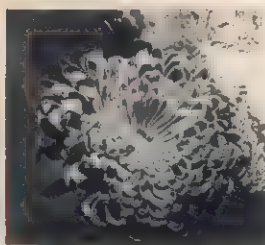

Geen slap seizoen meer!

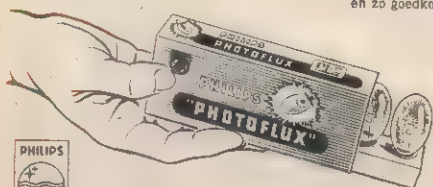
Met
PHILIPS PHOTOFLUX

maakt U
24 uren op 24 uren,
opnamen

... bij alle weer
op alle plaatsen
op elk uur

Het is zo
eenvoudig
en zo goedkoop

BLADZIJDE 11? WAT 'N
IDEE! NEEN, DAT GAAT
NIET! MISSCHIE N VIND IK
EEN PLAATS OP
BLADZIJDE 27?...

HALLO, HALLO, HIER

Luc Varenne

WAAR IS DE TIJD?

ENKELE weken geleden ontmoetten twee van onze beste voetballers elkaar te Waregem. Die twee waren Jef Mermans en Freddy Chavès. En waarom ze elkaar te Waregem ontmoetten? Dat is eigenlijk eenvoudig: twee jaar geleden heeft Gantoise haar beste speler afgestaan aan de klub van Waregem. Dit feit maakte toen heel wat ophef en deed veel inkt vloeien. Freddy had inderdaad het beste van zichzelf gegeven aan zijn klub en had haar heel wat overwinningen bezorgd. Hij wou misschien eindelijk weer een beetje vrijheid hebben en daarom trok hij naar Waregem, een klein stad met grote mogelijkheden. De klub van Waregem zal haar koop beslist niet beklagen, want ze is er sedert de komst van Freddy Chavès op vooruit gegaan!

ten heb ik Mermans in Amsterdam zien maken in 1947. Er bleven nog slechts 30 sekonden te spelen en de Hollanders stonden aan de leiding met 3 tegen 2. Toen beging een speler van de Hollandse verdediging een hands en de scheidsrechter floot penalty. Niemand van het Belgisch elftal voelde lust het hoekschot te nemen. Ten slotte werd Jef Mermans aangeduid. Zijn verantwoordelijkheid was op dit ogenblik zeer groot. De overwinning of de nederlaag hing van zijn schot af. Mermans vertelde mij later het volgende: «Ik trad twee stappen achteruit. Ik dacht

FREDDY CHAVÈS

TE Brussel gebeurde een jaar later hetzelfde drama. De meest beroemde speler van Sporting Anderlecht verliet zijn ploeg. Je hebt het geraden: het was Jef Mermans. De loopbaan van Jef Mermans was tamelijk bewogen. Hij kende wat men noemt «ups and downs». Het publiek is zeer on dankbaar en verbrandt zo vlug dat wat het aanbeden heeft. Kon Mermans het leder dikwijls in het doel schoppen, was alles goed en werd hij hartelijk toegelucht. Had hij ongeluk, dan rees er onmiddellijk heftig protest op.

Toen van de moedste doelman.

JEF MERMANS

aan de duizenden Belgen, die naar Holland gekomen waren om de match bij te wonen en die hun hart vasthielden. Ik sloot de ogen en schopte het leder in de richting van doelwachter Kraak, die best in staat was mijn bal op te vangen. Ik schopte zo hard ik kon, ik durfde niet kijken, maar aan het gejuich en het gehuil dat opsteeg, wist ik dat mijn bal in het net gevloegen was...»

MERMANS keerde terug naar zijn geboortestreek Merkssem. Toen hij Anderlecht verliet, pinkte hij toch een traantje weg. Hij is thans oefenmeester en speler van een klub van de derde divisie, en het was in deze hoedanigheid dat hij met zijn klub naar Waregem trok en er zijn vriend Chavès op het voetbalveld ontmoette.

Toen Mermans en Chavès nog naast elkaar speelden, hadden wij een sterk nationaal elftal. Waar is de tijd?

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Nu de match ging Jimmy Torrent onmiddellijk naar Jari toe. De dienstdoende dokter stelde hem een briefje in de hand. Zonder een woord te spreken neemt Jimmy Torrent kennis van de inhoud van de boodschap, terwijl hij luistert naar wat Jari vertelt...

...Ik had even schrik toen je op het einde van de match in moeilijkheden verkeerde...

Wel, Jimmy, luisten je niet?

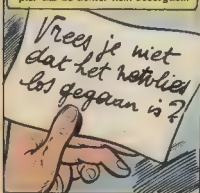
Hm... Ja... Ja! Mijn neef, bij wie ik jogeer, en ikzelf, zullen je met de wagen naar huis voeren...

Een half uur later baant de wagen van Jimmy Torrent zich een doorgang door de entoesiaste menigte. Jari beleeft, spijt alle pijn, een onvergetelijk moment...

Bravo! Ja, dat is een fijne kerel, die Torrent! Hij brengt de jonger, die gekwetst werd naar huis!

Jimmy Torrent denkt aan niets anders dan aan het klein stukje papier dat de dokter hem bezorgde...

Vrees je niet dat het netlies los gegaan is?

Terug bij zijn tante, wordt Jari nogmaals zeer aandachtig onderzocht door de jonge chirurg...

Het doet pijn, niet waar? Maar ik geloof toch niet dat het erg is, hoor! Je zult nog enkele dagen in de volledige duisternis moeten doorbrengen. Morgen zullen wij professor Jouvray, een knappe kerel die ik persoonlijk goed ken, consulteren...

Wat, wil je je dan niet langer zelf om me bekommeren?

Maar ja zeker, Jari! Maar ik moet terugkeren naar Engeland...

Ga je weg?

Ja, Jari, maar ik zal je regelmatig schrijven, en alvorens je te verlaten geef ik je nog dit: de raket waarmee ik Pearson heb verslagen. Met dit geld kun je je lidmaatschap betalen in een tennisclub.

Ik zou hier nooit durven mee spelen!

Je bent er toch zeker van dat ik weer zal zien, he Jimmy?

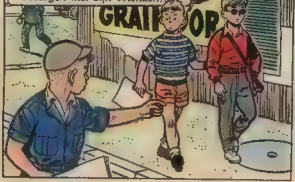
Geloof me veel!

De volgende dag is de dokter met professor Jouvray...

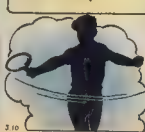
Ik heb uw neef onderzocht, mevrouw Lorrain... Neen, hij kan ons hier niet horen... Zijn twee ogen zijn aangetast. Nochtans kunnen wij ons nog niet uitspreken over de afloop van het geval. Volg nauwkeurig de voorschriften die ik u zal geven... Verder moeten we geduld oefenen...

Twee dagen later mag Jari met een zwarte bril voor de ogen, voor het eerst weer de kranten aan huis bezorgen met zijn vrienden.

Zijn ogen doen pijn en hij ziet alleen vage silhouetten. In zijn droom denkt hij alleen nog aan de grote match in het Roland-Garros stadion. Weldra zal hij zelf kunnen tennissapelen...

Drie, vier, vijf dagen gaan voorbij... Een week... En op zekere avond na de kranten-tournee...

! MICHEL

Ik... ik zie niets meer... IK BEN BLIND!

HET EINDE VAN DE GIDS

EEN VERHAAL VAN ALFRED GERARD

GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

IK heb niet de pretentie mij uit te geven voor een Lionel Terray of een Guido Magnone, zei mijnheer Bougnassol. Ik ben nu bijna vijftig jaar en wie zou hier achter de toonbank staan indien ik een wandelingetje maakte op de Anapurna of de Davalaghiri? Ik houd van de bergen en als ik het mij kan veroorloven een paar dagen vakantie te nemen, dan stop ik mijn hele santenboetiek in mijn Citroën 2 PK en juu paardje, wij rijden naar de bergen van de Savoie! En daar heb ik dan mijn steile rotskammen met hun eeuwige sneeuw. Ik adem de zuivere lucht van de bergen in... He, heb je ooit aan alpinisme gedaan?... Ho neen, neen, ik bedoel niet of je met de zweefbaan op de Jungfrau geweest bent. Dat is geen

sport meer! Ik bedoel of je op een berg bent geklommen op eigen kracht, op je eigen voeten? Neem nog een glasje van die rode wijn, hij is lekker, he... Onder ons gezegd en gezwe- gen, ik lach om de heren die de Everest en al die andere verre bergen beklimmen. Wij hebben dat toch allemaal vlak bij de deur. Mooie bergen hebben we hier, mijnheer, en op onze bergen kan je net even goed verdwalen en je nek breken als op die van de Himalaja. Een berg is altijd heimelijk. Wie er niets van af- weet, moet er niet opklimmen, en ervaring is niet altijd genoeg. Je moet een goede gids meenemen en zelfs als je een gids hebt... Ik zal je eens wat vertellen... Drie jaar geleden vertrok ik met enkele vrienden om de Cayon-

VERVOLG OP BLADZIJDE 14.

nax te beklimmen. Het is een berg van ongeveer 3.500 m., dat is niet hoog, maar hij is woest. Geen katje om zonder handschoenen aan te pakken! Het weer was erg mooi, maar toen wij op de gletsjer van de Bosquillettes waren, stak er een kleine, ijzige wind op en grauwe wolken schoven voor de blauwe hemel. Daar waren wij absoluut niet bang van. Wij waren allemaal ervaren klimmers, en wij hadden samen al heel wat harde noten gekraakt. Wij besloten echter naar de dichtstbijge schuilplaats te gaan, dat was nog ongeveer twee uren marsjeren. Wij klommen langs de noordelijke kroonlijst als onze gids plotselings in de sneeuw uitgled en langs de steile rotswand in de afgrond stortte. Wij zagen hoe hij van rots tot rots viel en ten slotte in de bodemloze diepte verdween.

De angst snoerde ons de keel dicht. Daar stonden wij nu alleen op die vijandige, onbekende berg, zonder gids... Mijn gezellen waren er het hart van in, maar gelukkig was ik er nog om hen moed in te blazen en het te beletten zich over te geven aan de wanhoop. Wij konden niet meer naar de schuilplaats toe, want wij wisten niet waar die juist gelegen was. Er stond dus niet anders op dan terug te keren. Haha! Dat was niet makkelijk, geloof me! Dank zij mijn vastberadenheid en mijn moed kwamen wij echter 's avonds gaaf en gezond te Chamonix toe. Wij waren doodmoe en sleepten onze benen, maar wij waren overgelukkig omdat wij ons zo goed uit de slag hadden getrokken.

— En de gids, mijnheer Bougnassol? Je hebt ongetwijfeld dadelijk een hulpexpeditie georganiseerd om de gids terug te vinden?

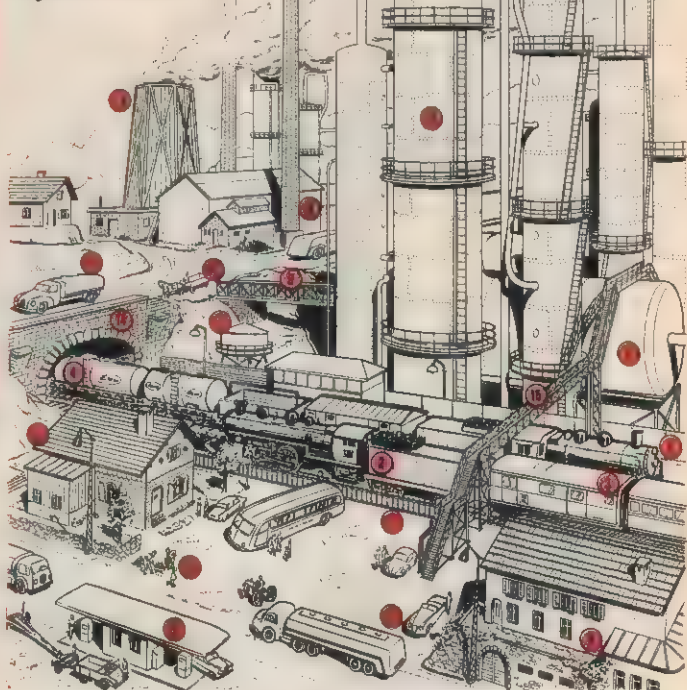
— De gids? Ha, neen! Die hebben wij gelaten waar hij was. Het was een oude gids. Het verlies was niet erg groot...

— Maar, mijnheer Bougnassol, hoe is dat mogelijk?... Heb je waarachtig niets gedaan?...

— Ho ja, toch wel! De volgende dag ging ik naar een boekhandel en kocht een nieuwe gids.

EINDE

*maak de
wereld met
eigen hand..*

Door van al dit prachtig miniatuurspeelgoed één geheel te maken verkrijg je, op schaal, een haarjuiste weergave van de werkelijkheid.

Rivarossi

1 tot 4

De mooiste gamma van schaalmodellen van de trein H₀ (spoorwijdte 16,5 mm) — 19 verschillende lokomotieven, meer dan 40 wagontypes

Faller

5 tot 9

Konstrukties en kunstwerken: huizen, week-end huisjes, bruggen, stations, bomen, enz. Een decor dat je spoorwijdte kleur zal bijzetten.

WIKING

16 tot 18

Een assortiment van privé- of gebruiksrijtuigen op dezelfde schaal als de treinen H₀.

VOLLMER

10 tot 15

Industriële konstrukties: fabrieken, loodsen, raffinaderijen, condensatietorens, enz. De onontbeerlijke bijbehorende van de steden die je rond je stations wenst te bouwen.

PREISER

19 tot 20

... En om het decor volledig af te werken, een onvergelyklijke keuze aan figuren en dieren, steeds op de schaal H₀ die haarjuist is.

GRATIS: Op aanvraag krijg je een volledige en geïllustreerde dokumentatie over de artikels die je interesseren.

TE KOOP in alle gespecialiseerde winkels

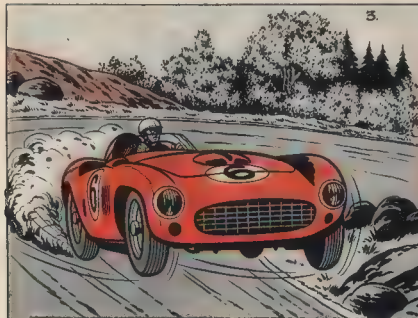
In het groot
uitsluitend bij:

CODACO

p.v.b.a. NINOOFFSE STEEN-
WEG, 475 — BRUSSEL

3.

DE RACERS

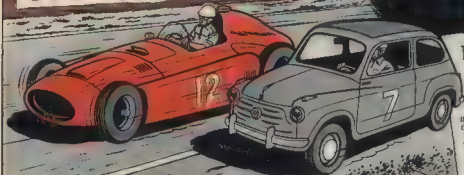

Bij een snelheid van honderd kilometer per uur kan één seconde onoplettendheid de dood tot gevolg hebben. Raymond Sommer kwam aldus aan zijn einde. Ascari nam de bocht niet naar juist en moest dit met het leven betalen. Een botsing bij een snelheid van 250 km per uur had de dood van de racer Levegh en van negentig kijkers op de renbaan van Le Mans tot gevolg. Bij iedere autorace doen er zich dodelijke ongelukken voor en iedere keer hoort men, dat het best ware einde te maken aan die dwaasheid. Stilaan en de verantwoordeling weg en de volgende avonden voor auto's hebben toch plaats. Een voorbeeld van de 24 u. van Le Mans.

DE racers zijn geen dwaze maar het zou dom zijn te loochenen dat ze de snelheidsduivel niet in het lijf hebben. Iedere autorace stelt piloot en machine op een harde proef en het gaat er telkens om sneller en toch veilig te rijden. De autorace-constructeurs houden rekening met alles wat de piloot, tijdens een wedstrijd, aan te merken heeft op de machine. Hij gebruikt al de opmerkingen van de racer wanneer hij zijn volgende serie-wagens bouwt. Het is aan de handigheid, de kunde en de technische onderlegheid van de racer dat de serie-wagens hun krachtige remmen danken, dat het brandstofverbruik werd omlaag gedrukt, dat de versnellingsbak helemaal in orde is en de banden veilig en zuinig zijn.

REMY EXTRA TO

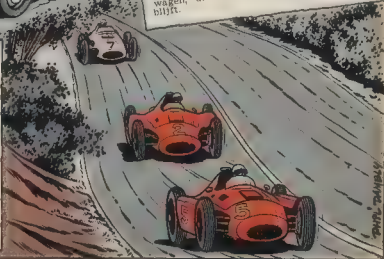

DE « 24 u. van Le Mans » is voor de auto-constructeurs van groot belang. Inmiddels hier aan doen niet alleen echte racewagens mee, maar ook de gewone auto's voor toerisme. Er is een winnaar per categorie wagens en de prijs voor de eerste staat gelijk met een brevet van stevigheid en regelmatigheid. De kleine auto die een vier en twintig uren kan uithouden, bewijst hier zijn kwaliteiten en maakt meteen een schitterende reclame voor zijn merk. De gewone auto ligt het publiek ten slotte toch nauwer aan het hart dan de racewagens, die het voorrecht van de enkeling blijft.

NIEMAND wordt racer van vandaag op morgen, zelfs in een jaar kan je dat niet bolwerken. Om op een rechte weg met een snelheid van 300 km per uur te rijden, moet men absoluut zeker zijn van zichzelf en van zijn machine en men moet jaren oefenen om het zo ver te brengen.

Op 35-jarige leeftijd was Fangio nog praktisch onbekend in Europa. Het was J.-P. Wimille die de fantastische gaven van Fangio ontdekte en hem de raad gaf naar Europa te komen. Je kent de rest van de geschiedenis. Sedert jaren is Fangio de beste racer en wanneer hij aan een wedstrijd deelneemt, kampen de andere rivalen gewoonlijk voor de tweede plaats...

Alle racers zetten hun leven telkens weer op het spel en zij weten dat. Zij weten ook dat heel wat mensen hen voor gekken scheiden en toch zijn deze mensen de gelukkigste bezitters van een wagen die snel en veilig is, dank zij het werk van de racers.

Aankruist heeft vernomen dat hij ontmaskerd werd door C

OP HETELFOS-
TOEGEBALIN

Oef! Ik heb nu naar alle hotels
getelefoneerd... Chlorophyl
en Minimum zijn onvindbaar.
Nog even bij de emigratiedienst pro-
beren. Je kan nooit weten!

31.

Ja, Chlorophyl en Minimum.
Ik ben hun tante Palmyra..
Ik heb vernomen dat
zij op Notenschelp zijn
en ik zou hen graag
zien...

WAT?... ZE ZIJN SOLDAAAT?

Ha, goed... Dank u...
Dank u!

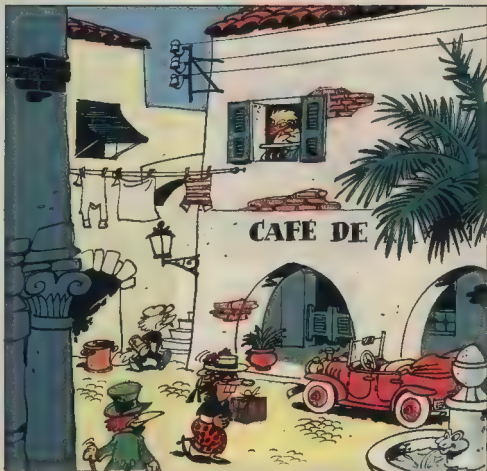
Tante Palmyra zal die twee
lieve kleintjes een lekker
pakje sturen!

Dynamiet, een lont en
een ijzerdraad...

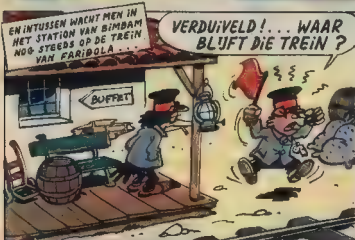
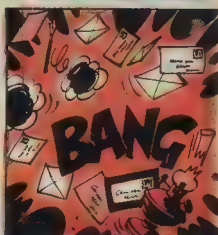
Ziezo, dat is meer dan
voldoende!

Ze trekken aan de koord
van het pakje en ze
vliegen de lucht in...
Arme kleintjes!

Het ware best me te
vermommen om naar
de post te gaan...

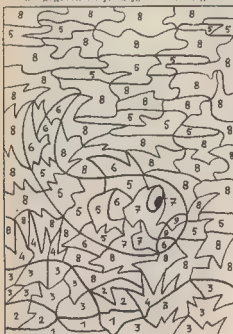
en Minimum, en daarom zoekt hij onze twee vrienden...

SPEEL MET ONS MEE!

KLEURPLAATJE

KLEUR dit plaatje zoals onderaan wordt aangegeven en je krijgt een fraai geheel.

1 = geel	7 = rood
2 = oranje	8 = roze
3 = okergeel	9 = lichtblauw
4 = donkergroen	10 = zwart
5 = lichtgroen	

DE MOP VAN DE WEEK

MISS Goldlane reed per auto door Rhodesia. Op een gegeven ogenblik kreeg ze honger, ze stopte op een schaduwtje piekje en haalde haar pieknetje te voorschijn. Toen kwam er een grote geelbruine doghond die de etende vrouw bekeek. Miss Goldlane wierp hem enkele hapjes toe die hij gretig verorberde. Voorsleer verder te rijden nam miss Goldlane enkele foto's van de vriendelijke doghond. Toen ze later die kiekjes aan vrienden toonde, riepen die verbaasd:

— Heerejee, je hebt met een leeuw geplek-
tinkt!

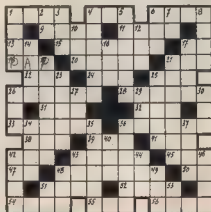
HET DIERENRIJK

Een Kruiswoordraadsel

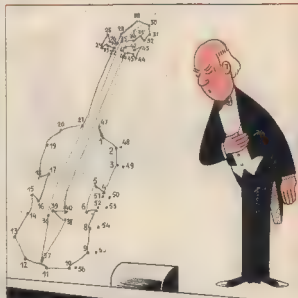
HORIZONTAAL

1. Bekend diertje, dat vooral bij regenachtig weer te zien is; 4. Geltebok; 6. Roofdier, vooral in de poolstreken; 8. Waskoek in een bliknek; 11. Wild zwijn; 13. Persoonlijk voornaamwoord; 15. Vis die plat is; 17. Uitroep; 18. Dikke; 20. Beker zonder voet; 21. Bolstaande plooi; 22. Spijs om vis mee te vangen; 24. Glorie; 25. Aanwijzend voornaamwoord; 28. Gebreken van vis; 29. Zeemeermin; 31. Verkorte naam van Marie; 32. Houten kom met platte bodem; 33. Morgenwijn; 36. School waar men leert paardrijden; 38. Voorzetel; 39. Verkorte naam van Maria; 41. Afkorting van een Nederlandse radio-omroep; 42. Kip; 43. Karperachtige zoutwatervis; 45. Bedrag; 47. Voegwoord; 48. Dieren; 50. Deel van een maast; 51. Snavel; 52. Voedsel; 54. Zijtak van de Tiber nabij Rome; 55. Vruuger; 56. Kleine of lule aap.

★

Wie is deze man?

Mischiën een tonnelpieler, mischiën een muzikant... Wanneer je de cijfers met elkaar verbindt weet je het.

VERTICAAL

1. Inzandse vogel met lange snavel; 2. Sledje; 3. Hoofddeksel; 4. Strak en wezenloos op één punt kijken; 5. De insecten behorende tot de orde der schildvleugeliggen; 6. Bezie; 7. Blijkwoord van plaatje; 8. Grote kruinachtige vogel met glanzig zwarte veren; 10. Zwarte, pluinachtige vogel in de noordelijke zeeën; 12. Koudbloedig dier; 14. Korf met deksel om de gevangenis in te doen en mee te nemen; 16. Dicht; 17. Kip; 19. Zeer bekende trekdieren; 21. Graasleuweriken; 23. Mannelijk rund; 25. Alles wat men drinkt; 26. Straat; 27. Goede naam; 29. Meisjesnaam; 30. Drie gelijke klinkers; 34. Orde der zoogdieren; 35. Slijmderfje; 36. Wezelachtig verscheurd die met konstaar bont; 37. Modderig; 40. Eiland van Griekenland; 42. Woord om iemand te roepen of tot kalmte aan te sporen; 43. Tanne vierpootige dieren die melk, vries en wol leveren; 44. Tuig om vis te vangen; 46. Halfaap op Madagaskar; 48. Belgische Natielie Omroep (afk.); 49. Treefkaart; 51. Muzieknot; 53. Met tegenzin.

BEN JIJ OOK EEN IJVERIG PROPAGANDIST VAN KUIJFE?

Vraag aan je
mama

Pana

de fijne pudding PANA met heerlijke aroma's te bereiden.

**Baking powder
Zelfrijzend meel
Gevanillineerde
suiker
Maisbloem**

Je vindt de KUIJFE'S PUNTEN op de produkten van

VICTORIA — MATERNE — PALMAFINA — TOSELLI — GRIMARD —

HORTON — VANDENHEUVEL — JUCY & WHIP — TIGRE —

FRANCO-SUISSE — NOSTA — PROSMANS

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bill wenst Bert Carver gevangen te nemen en spant daarom een valstrik: een diligence zal met een lading goud naar Twin Falls rijden...

BERT CARVER toont de tanden

ALHOEWEL zij er zich aan verwachten, voelden Wilson en Clark het bloed in hun aderen verstijven toen zij de twee bandieten als duivels uit een doosje met de revolver in de hand, van achter de rotsen zagen opduiken. « Halt! » riep Carver op een toon die geen tegenspraak dulde. Wilson werd bleek, hij beefde van angst en gehoorzaamde onmiddellijk. « Gooi die wapens weg, vervolgde de outlaw. Goed zo, goed... Kom uit de koets en ga aan de rand van de weg staan... »

DE twee koetsiers kenden Carver te goed. Zij wisten dat die schurk geen ogenblik zou aarzelen om te schieten indien zij weerstand boden. Zij deden dus wat hij vroeg en hoopten vurig dat Buffalo Bill niet te laat zou komen. Carver hield Wilson en Clark met zijn revolver in bedwang en gaf Slim O'Connell een teken. Deze laatste nam het metaal koffertje dat onder de bank van de koetsier stond en zette het op de grond. « Hoe zal ik het openen? vroeg hij domweg aan Carver. Ik heb geen gereedschap. »

EN je pistool, domoor! bromde de bandiet. Waar toe dient dat? Schiet in het slot, verduiveld! Wij hebben geen ogenblik te verliezen, snap je dat niet? Tegen de rotsen geleund, die de weg omsnoeden, en met opgeheven armen keken Clark en Wilson toe. Hun hart was nog maar een boontje groot. Zij hoorden hoe Slim vloekte. Deze laatste had de koffer geopend en er een oogsing in geworpen. « Wel, wat gebeurt er? » vroeg Carver die langzaam zenuwachtiger werd.

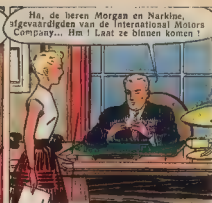
HET gelaat van O'Connell verraadde zijn diepe teleurstelling, zijn woede en ook zijn schrik. « Zij hebben ons voor de aap gehouden, stotterde hij. Het koffertje bevat niets anders dan oude kranten. Geen enkele dollar, zelfs geen schijn van een dollar... Geen rode duit! » Carver reageerde niet dadelijk. Hij werd bleek, zijn blik werd harder, maar hij had de kracht zich te beheersen. « Wat betekent die grap? zei hij en wendde zich met rustige stem tot de twee begeleiders. Ik verwittig jullie ervan dat jullie met mij niet kunnen spotten! » Clark had meer zelfbeheersing dan Wilson en hij was' het die antwoordde: « Het verbaast me dat er geen geld in de koffer steekt. Mijn vriend en ik waren er tot op dit ogenblik heilig van overtuigd dat wij 50.000 dollar vervoerden en de sheriff heeft ons formele instructies gegeven... »

MET een ongeduldig gebaar sneed Carver hem het woord af. « Hou je mond! Mij maak je geen smoesjes wijs! Ik tel tot drie. Indien jullie mij op drie niet gezegd hebben waar het geld is, dan zend ik jullie naar een betere wereld, begrepen? » Noch Wilson, noch Clark hadden daarbij een tekening nodig... Zij wisten wel wat Carver bedoelde en zij verwensten nu het ogenblik waarop zij zo gek geweest waren er in toe te stemmen, zich blindelings in de muil van de wolf te gooien. Toen klonk er achter hen een heldere, autoritaire stem.

NU heeft de grap lang genoeg geduurd. Carver, en jij ook O'Connell! » De twee bandieten waren gedurende een fraktie van een seconde zodanig verrast dat zij daar als verlamd stonden. Meer was er voor Clark en Wilson niet nodig. Zij schudden hun vrees af, stortten zich op hun vijanden en ontwependen hen. Oef! Dat was op het nippertje!...

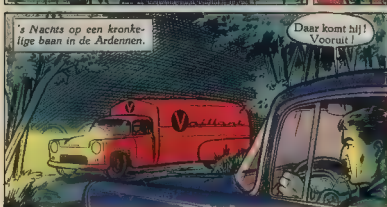
Mijnheer Vaillant, ziehier de reden van ons bezoek... U heeft op het laatste nipertje uw nieuw prototype, de «Vaillante Marathon» in de autokeurs Luik-Rome-Luik ingezet?...

...Maar onze fabrieken hebben zo pas een montageketting in werking gesteld voor de konstruktie van nieuwe sportwagens van het model «Iris». Twee van deze «Iris»-wagens werden ingeschreven voor Luik-Rome-Luik...

Mijne heren, ik heb oude werklieden die sinds maanden dag en nacht aan de konstruktie van de «Vaillante Marathon» gewerkt hebben, om de wagen aan deze koers te laten deel nemen. Ik kan werkelijk die mensen de vreugde niet ontnemen hun wagen te zien meerijden.

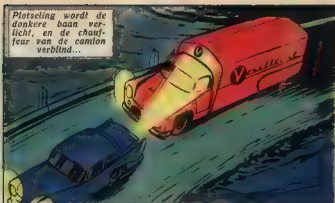

Enkele ogenblikken na het vertrek van zijn bezoekers, verlaat mijnheer Vaillant bezorgd zijn bureau, en hegeeft zich naar de werkplaatsen waar zijn trouwe werklieden de laatste hand leggen aan het ultralichte type. Hij verliet hen dat hij het bezoek van die twee heren heeft gekregen, en dat ze hem een belangrijke som hebben aangeboden, die onder de werklieden zou verdeeld worden... Hij zou hun opinie willen kennen... De meestergast neemt het woord in naam van zijn makkers: «U mag doen wat u goed acht, maar wij...»

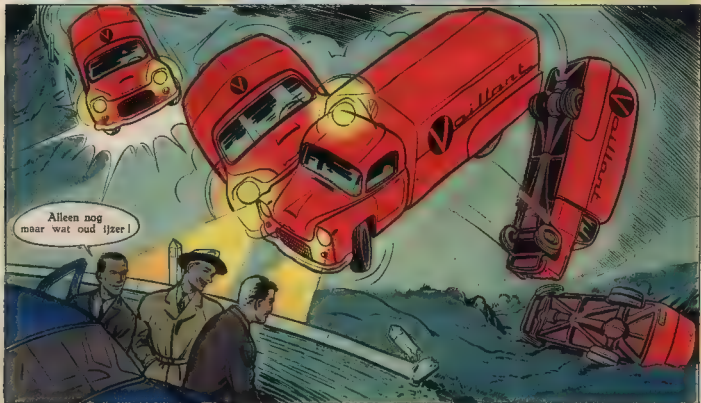
Van zodra de wagen de camion heeft ingehaald, gaat de koffer open, en verschijnt er een krachtige schijnwerper...

Plotseling wordt de donkere baan verlicht, en de chauffeur van de camion verblind...

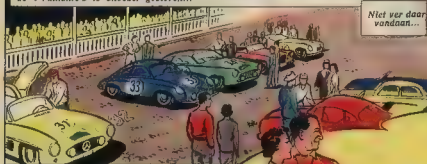

Haan!
Ik zie niets meer!

Aileen nog
maar wat oud ijszer!

"s Woensdags om 11 uur, zijn alle deelnemers verzameld op de binnenkoer van het paleis te Luik voor de controle van de wagens. De plaats voorbehouden aan de « Vaillante » is onbezett gebleven...

Niet ver daar
vandaan...

Ik geloof
dat de zaak in
orde komt!

Inderdaad! Wij
behalen de overwinning!

- Stel jullie voor, dat onze renwagens met een camion moest vertrekken, maar dat de chauffeur er zonder de renauto van door is gegaan... Zo ben ik verplicht geweest de wagen zelf naar hier te brengen...

Om 11 uur 30 verschijnt de « Vaillante » niet-temin met mijnheer Vaillant zelf aan het stuur...

Morgen,
vrienden! Er is ons
wat overkomen!

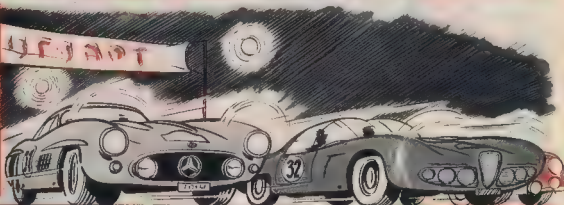

De twee zonen van mijnheer Vaillant, Jean-Pierre en Michel, zullen beiden beurtelings de « Marathon » besturen. Hun vader geeft hen zijn laatste aanbevelingen... De mannen van « Iris » zijn tot alles in staat! Het nachtelijk accident is er het beste bewijs voor. Gelukkig werd de chauffeur van de camion slechts licht gekwetst. De zonen Vaillant zullen zich moeten in acht nemen wanneer er « Iris »-wagens in de buurt zijn...

Volgens mij hebben jullie niets te vrezen van n° 26. De twee chauffeurs van die wagen zijn bekende en eerlijke renners, maar die van n° 27 zijn onbekend... en hoedt jullie voor hen!

Het officieel vertrek werd vastgesteld op 19 uur. De deelnemers vertrekken naar Spa, waar het officieel vertrekken zal gegeven worden. Van 23 uur af zullen de wagens in groepen van drie om de drie minuten starten in de stijgende orde van de nummers. De twee « Iris »-wagens mogen zes minuten vóór de « Vaillants » vertrekken. De « Vaillants » zelf krijgen een Porsche en een Mercedes 300 SL als partners aan de startlijn...

23 uur 30. Michel zit aan het stuur. Jean-Pierre heeft zich knusjes naast hem geïnstalleerd. Daar gaat het startsein, en moeten zijn ze weg om in één trek een tocht van 5.150 km te maken, dwars door Duitsland, Oostenrijk, Joegoslavië, Italië en Frankrijk. Lange de baan zijn 67 controleposten ingericht. Iedere minuut verfraging brengt een puntenverlies mee...

Daar rijdt de « Vaillante Marathon » reeds door Mittenwald! Alles is nog in orde. Het is reeds donderdag, 11 uur 18!

's Zaterdag 's morgens bevinden ze zich met vijf andere wagens op de feriegweg... Aan de controlepost van Bormio hebben ze nog geen enkel punt verloren, en de twee « Iris »-wagens hebben elk reeds penalties opgelopen.

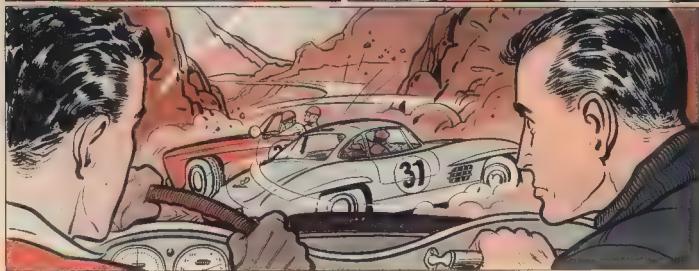
Mijn beste Jean-Pierre, ik geloof dat we in de bergen de ogen zullen moeten openhouden!

Kijk, er rijdt een « Iris » voor de Mercedes...

OPGEPAST, MICHEL!

De mannen in de Mercedes hebben het warm gehad. Ze hebben nog nooit een wagen zo zien slingeren. Ze stappen niettemin uit, om de bemanning van de « Iris » een handje toe te steken...

NO! NIET AANRAKEN...
MIJN WAGEN!

Ha, dat doen ze opzettelijk! Ze trachten ons tijd te doen verliezen!

Dertig seconden later is de baan weer vrij... Tegenover de vier woedende chauffeurs konden de twee chauffeurs van de « Iris » niet lang weerstand bieden... (1)

(1) Bij de aankomst had een van beiden een blauw oog. Hij verklaarde dat hij tegen het windscherm was gebotst.

Aan de controlepost te Grenoble...

Bravo, vrienden! Jullie staan aan kop! Vm! sukses!

Spa, zondag 18 uur. De « Vaillante » wordt verwacht als overwinnaar van de wedstrijd. De laatste rit Libramont-Spa is tamelijk gemakkelijk, en de gemiddelde snelheid van 50 km per uur maakt er bijna een wandeling van. Hoe is het toch mogelijk dat de « Vaillante » nog niet daar is? Vader Vaillant wordt ongerust. De minuten gaan voorbij... Iedereen maakt zich ongerust... Hoe luiden de laatste berichten?

« Ze » werden gezien op 10 km van de aankomst, twintig minuten geleden. Sindsdien heeft men hun spoor verloren...

Er blijven nog vijf minuten over... anders verliezen ze punten.

Slechts één minuut meer... Ik begrijp er niets van!

En nochtans werd er nergens een ongeluk gemeld. Ze zijn toch niet in rook opgegaan!

De « Iris »-mannen krijgen weer hoop. Zij zijn er niet in geslaagd de « Vaillante » ploeg uit te schakelen, maar hun tegenstanders hebben misschien toch pech...

Nog 20 seconden, en ze komen te laat!

Nog 10 seconden! Mijnheer Vaillant zou wel kunnen wenen... Maar! Haat! Daar zijn ze eindelijk! Ze rijden zonder zich te haasten, die kerels! Hoe is dat toch mogelijk?

Jean-Pierre en Michel stoppen lachend, met wit hemd en nieuwe das uit een « Vaillante », die nog maar pas gewassen werd en waarvan het chroomwerk schittert. Hebben die meer dan 5.000 km in één trek afgelegd?

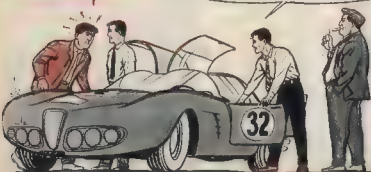

Wat hebben jullie uitgericht?

Daar wij een aanzienlijke voorsprong hadden, zijn we eerst even naar het hotel gegaan om ons wat deftiger te kleden en de wagen te wassen...

Jullie zijn de nagels van mijn doodkist!

jean-pierre

De menigte juicht de twee sympathieke renners toe, en de kenners dringen rond de winnende wagen... In een hoek van het park staan twee andere renwagens... alleen... verlaten...

—EINDE—

Volgende week : RUBENS.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TUKST VAN 1. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE GEMEENTEN

DE Kruisvaarten brachten een ommekeer tewegg in het leven van West Europa. Het contact met het Oosten veranderde een heleboel dingen en tussen Oost en West kwamen er handelsbetrekkingen tot stand. De kooplui werden rijk en genoten een groot aanzien. Er ontstonden gemeenten, en tussen de machtigste en rijkste gemeenten telde men Brugge, leper, Gent, Venetie, Milaan, Genua. Wat is nu een gemeente? Een gemeente is een vrije stad.

1. EEN VRIJE STAD

STEDEN waren er reeds ten tijde van de Romeinen, bv. Tongeren, Nijmegen, Doornik. Thans rezen er echter andere uit de grond op Neen, niet door de genade van een goede fee! Een stad had te dien tijde de bescherming oodig van een kasteel of een abdij, bovendien en vooral een weg over land en een waterweg. Te Brussel kruiste de Zenne een weg; dat was het ideaal. Denk niet dat de stad in een paar jaren uit de grond werd gestampt! Te midden van de huidige stad waren toen nog moerassen en bossen, getuige daarvan zijn de straatnamen: Broek (moeras) straat, Zand-, Wilde Bos- en Wolfengrachtstraat!

2. DE POORTERS

HET waren de kooplui die de steden bouwden en de eerste naam van een stad was portus, haven. De inwoners waren poorters, d.w.z. erkende burgers van een stad. Om hun koopwaar en hun huizen te beschermen, bouwden de poorters om de stad een wal of een muur. In vele steden kan men thans nog overblijfselen van zo'n versterkte muur of wal bewonderen, en Brussel bewaarde stukken van de vroegere vestingstorens. De wal van Carcassonne bleef intact.

3. EEN KEURE

DE kooplui wilden bewegingsvrijheid hebben als vrije mensen en niet als lijfeigene of slaaf. De heren gaven de kooplui de vrijheid, want de kooplui konden betalen! Was de heer een abt, dan moest men hem soms dwingen. De vrijheden en de rechten van de burgers werden steeds op kostbaar perkament vastgelegd, dat was een charte of een keure. Iedere stad had haar eigen keure.

4. EEN REPUBLIEK

OVER de burgers werd er niet langer recht gesproken door de heren, maar door een tribunaal dat samengesteld was uit schepenen en voorgezeten werd door de burgemeesters. De burgers waren onderling gebonden door de eed van solidariteit. In de grond was een gemeente een kleine, autonome republiek. Brugge, Dordrecht, Hamburg, Lübeck en nog andere steden van de Nederlanden en Duitsland vormden de rijke en machtige HANSA.

5. KLOKKE ROELAND

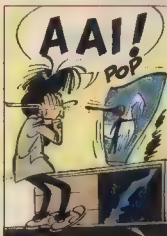
DE gebouwen in de steden zijn het symbool van de vrijheid en de macht; de grote stadhuizen met hun belfort, de prachtige katedralen, de rijke gildenhuizen. Iedere stad heeft zijn eigen zegel, een vaandel en wapenknechten. Schandpaal en galgenberg hoorden er echter ook bij. De steden waren machtig en als Klokke Roeland storm klepte over Gent, liepen de Gentse burgers te wapen om hun vrijheid te verdedigen en dan beelden de koningen...

(Wordt voortgezet)

Ton en Tinneke

DOOR Franqueline

DE SAMOERAÏ van de zwarte zon

De Samoeraï van de Zwarte Zon? herhaalde Marc. Deze eigenaardige naam of titel vond in zijn herinnering geen weerklank. De gedachte dat de Amerikaan hem voor de aanpak trachtte met deze onwaarschijnlijke geschiedenis zijn medeliden op te wekken, flitste hem door het brein. Een plotselinge pijn aan de schedelbasis kwam hem er echter net op tijd aan herinneren dat het hele avontuur geen inbeelding was en dat de vier Japanners, uit wier handen hij de onbekende had verlost, van vlees en bloed waren en ze hem op een haar na de schedel hadden inbeukte. Marc was woedend.

— Samoeraï, Hottentotten of gekken, ze kunnen me helemaal niets schelen! Ik heb genoeg van heel die geschiedenis en jij, makker, gaat onmiddellijk van boord of ik laat je door mijn matrozen op de kuul gooien!

De man wierp door een van de patrijsporten een flauw licht naar binnen en met verbazing keek Marc naar het bleek en hopeloos triestig gelaat van de onbekende.

— Luister, hakhelde deze, luister... Ik zal je alles zeggen, je kan nadien oordelen... Ik bied je een fortuin aan... Een groot fortuin... Wij zullen het delen... Voor ieder de helft... Jij hebt het schip dat ik nodig heb, en ik

heb het geheim. Misschien kunnen wij de zaak samen tot een goed einde brengen... En al de Samoeraï ter wereld zullen het ons niet kunnen beletten!

Een koortsachtige opwinding had zich van Mulligan meester gemaakt en Marc moest inwendig lachen omdat deze vagebond, gekleed met enkele lumpen, over een schat sprak.

— Vertel mij eindelijk waar je naartoe wilt. Ik luister, maar pas op, ik wens de hele waarheid te vernemen.

De andere zwoepte :

— Geef mij eerst nog een slok...

Marc stak hem de fles toe en zag hoe de man gulzig dronk.

— Ik luister, herhaalde hij ongeduldig. Mulligan droogde zijn mond af met de rug van zijn hand en schraapte de keel.

— Ja, ja, zei hij. Ik zal je alles vertellen. Maar het is een lang verhaal. Zoals ik je reeds zei, maakte ik heel de oorlog mee in de Stille Oceaan en steeds in de voorste gelederen. Bij mij waren twee trouwe vrienden, Lew Burns en Gino Antonelli, een Italiaan van Brooklyn. Wij waren verbonden als de vingers van eenzelfde hand. Wij stonden naast elkaar op leven of dood. Samen kraakten wij harde noten, we verlieten mekaar nooit... Het was in 1944. Voor de

Japanners ging het slecht, want wij drongen hen overal terug. Hun nederlaag was nabij. Op zekere dag ontscheepten wij op Guam en rukten op in de richting van het vliegveld dat zij nog in handen hadden... Een laatste vliegtuig trachtte op te stijgen. Toen staarde men ons naar voren om dat te beletten. Onze afdeling werd tot op drie man herleid, dat waren mijn twee kameraden en ik. Wij bereikten de zoom van het vliegveld. Nu wellicht had het vliegtuig zich even opgericht van de met bommen doorploegde grond of het werd neergeschoten. Op slechts enkele meters van ons kwam het hard op de grond neer, ontplofte en stond in een onmesalen brand. Een Japanner werd er als geslingerd uit gevonden. Het was een hoger officier, naar onze mening een generaal. De rest van zijn Samoeraïwaard zat nog in zijn gordel. Hij was stervend, maar toen hij ons zag, bracht hij zijn hand aan de mond, iets wat hem blijkbaar een grote inspanning kostte, en stapte iets tussen de lippen. Wij meenden dat het een vergift was, want onmiddellijk daarop gaf hij de geest. Wij bekeken hem eens van dichtbij en stelden toen vast dat hij geen vergift had willen innemen, maar een stuk papier. Dit was hem echter niet gelukt. Wij trokken hem het stuk papier van tussen de lippen. Er stond een Japanse tekst op en alleen Burns kon er min of meer uit wijs geraken. Hij vertaalde dus hier en daar een woord en... wij konden onze oren nauwelijks geloven...

— Een sprake van een schat, of iets in die aard, een fabelachtig fortuin! Volgens Lew Burns ons mededeelde, ging het om tientallen miljoen dollar. De Japanners hadden niet de tijd gekregen deze schat veilig naar hun land te brengen, zij hadden hem moeten achterlaten en verbergen. De dode generaal was een van de zeldzame mensen die het schat kenden. Hij was er waarschijnlijk mee belast geweest de schat te verbergen en ieder spoor uit te wissen, zodat ongewildheden hem nooit zouden vinden. Hij was naar Tokio terug

Het groot geheim van de drie soldaten

vliegen op het ogenblik dat wij te Guam ontscheepten en de laatste Japanners aldaar verrasten. Het papier, dat hij had willen innifkiken, was het enige document waarop de juiste plaats van de schat was aangeduid en waarop men ook de middelen aan de hand deed om die te vinden. De vertaling van Burns was misschien niet helemaal juist, maar later heb ik toch kunnen vaststellen dat hij zich wat de zin betrof niet had vergist. Zijn kennis van de Japanse taal reikte niet ver genoeg om de technische indicaties te vertalen. Bovendien waren ze in een geheimchrift geschreven.

Een soort koorts maakte zich van ons meester. Ergens lag er een reusachtig goudschat en wij alleen wisten daarvan, wij alleen kenden dat geheim. Wanneer wij levend uit de oorlog kwamen, zouden wij rijk zijn, schatlijk! Wij zouden niet meer weten met ons geld aan te vangen, maar tegelijkertijd sloot het wantrouwen in ons hart. Misschien kende Lew Burns meer Japanners dan hij ons wel wilde zeggen, misschien beloofde hij ons en deed hij maar alsof hij de juiste indicaties omtrent de schat niet kon ontcijferen. Zo stonden wij daar te midden van de bommen en het gevechtvuur, bleef elk van de drie elkaar in de ogen blikken om elkaar te verscheuren... Het geruchtloos van een Japanse mitrailleur bracht ons tot de werkelijkheid terug. Om in de toekomst iedere twist te vermijden, verdeelden wij het document in drie gelijke delen. Ieder van ons kreeg een deel. Geen van ons drieën kon dus de schat op zijn eentje opsporen. Om alle inlichtingen omtrent de schat te krijgen, moest men de drie stukken bij elkaar voegen.

De stem van Mulligan verzakte en hij stapte om nog een slok alcohol te nemen.

Daan vervolgde hij :
 — De oorlog kon ons scheiden, wij konden elkaar uit het oog verliezen, alhoewel wij mekaar's adres in de Verenigde Staten hadden. Wij besloten daarom elkaar op 1 januari, na het einde van de vijandelijkheden, te ontmoeten in hotel Californian te Frisco, en daar ieder jaar op dezelfde datum terug te komen, zo lang tot wij met z'n drieën bij elkaar zouden zijn. Het toeval wilde dat wij werkelijk enkele tijd nadien gescheiden werden, en sedert het uur van afscheid heb ik noch Lew Burns, noch Antonnelli terug gezien. Ik schreef hen in de Verenigde Staten, maar tevergeefs. Zo waren onbekend op het aangegeven adres. Pas op 1 januari 1947 was ik te Frisco, want ik was niet tijdig gedomobiliseerd geweest om op het eerste reeds-voos aanwezig te zijn. Maar noch Burns, noch Antonnelli kwam naar het hotel Californian. Ik kon mijn opzoekingen niet voortzetten en bleef in het leger. Zo werd ik als lid van het bevestigingsleger naar Tokio gezonden, en daardoor miste ik de volgende bijeenkomsten.

— Ja, en wat hebben die Namoeraal daarmee te maken ?

— Nog even geduld... Ik was sedert twee jaar in Japan toen ik gewaar werd dat men mij bespiedde. Verschillende keren dooruufelde men mijn bezittingen. Ik kon geen stap meer zetten zonder dat ik door verdachte gestalten werd gevolgd. Ik was ongerust en durfde het Amerikaanse kamp niet meer verlaten. Toen ontving ik de eerste bedreigingen... Men eiste van mij dat ik de rest van het dokument, dat in mijn bezit was, zou teruggeven... Zo niet betekende dit de dood. Al de boodschappen, die ik kreeg, droegen dezelfde handtekening : DE NAMOERAAL VAN DE ZWAKKE ZON. Ik deed niets. Toen trachtte men mij te midden van een drukke straat te ontvoeren... Dat gelukte niet en men waagde het een tweede keer in het militair kamp zelf. Ik kreeg schrik. De macht van mijn vijanden was grenzeloos. Ik besloot te vluchten, te verdwijnen. Ik nam dus afscheid van het leger en toon begon voor mij een hallucinerende odyssee. Ik dook onder in de mensenmenigte van Hongkong, na drie maanden had ik de Namoeraal al weer op de hielen. Met duivelse handigheid vonden ze me te Seoul, te Hanoi, te Bangkok, te Honolulu, op de Philippijnen.

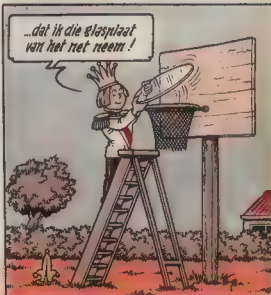
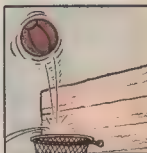
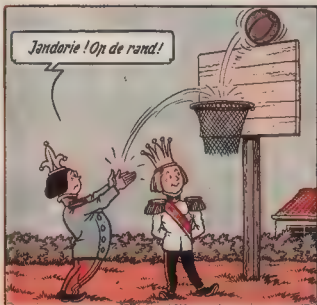
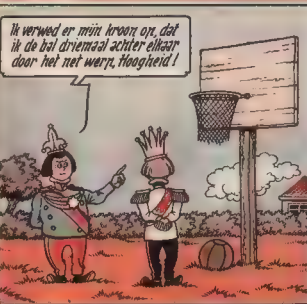
Ik veranderde mijn naam en uiterlijk. Ik was heel voorzichtig, maar nauwelijks waande ik mij veilig of opnieuw bedreigde men me. Telkens weer sloot het net zich vast om me heen. Mijn geld slonk weg, te meer daar ik mij nergens kon vestigen, en nergens lang kon werken. Ik kon er de politie niet bijhalen, want die zou mij natuurlijk de hele waarheid hebben gevraagd... Sedert vier maanden heb ik geen geld meer. Ik verborg mij op dit eiland en hield mij overdag schuil om niemand te verontrusten... Ik dacht dat ik mijn achtervolgers eindelijk was kwijt geraakt, maar... daar even...

Volgende week :

EEN KLEINE, GELE MAN

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

BADEN POWELL

Zuid Afrika 1899. De opstand van de Matabeleen werd onderdrukt. B. P. kreeg de bijnaam 'de wolf die nooit slaapt'. Na een kort oponthoud in Engeland werd hij naar Indië gezonden, om er voor twee jaar het commando van het 2e Dragoners op zich te nemen. Tijdens een verlof werd B. P. door het War Office onthouden. Hij moet naar Zuid Afrika.

Fekst van Alan Jones
Tekeningen van Nefman

De laatste Boeren-voet in Kaapstad
en heeft verlaten uit bij generaal William Buller.

Kolonel B. P.
serlijk gezegd ik zie
niet in waarom al die
herrie wordt ge-
maakt...

U zult
het spoedig
vernemen,
sir.

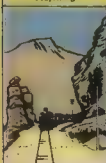

Ik wens alle
weerbare mannen en
alle voorraden te mobilise-
ren en te verzamelen in
Mafeking. Daar hebben we
een ideale positie...

Ik kan daar niet mee
instemmen, kolonel,
maar ik veronder-
stel dat ik je niet
zal kunnen verhin-
deren je plan
ult te voer-
ten.

Dank u, sir. De tijd
die me rest is kort.
Ik moet onmiddellijk
naar Mafeking ver-
trekken.

B. P. en zijn staf-
officier, lord Edwara
Cecil, reizen naar
Mafeking.

Dat wordt een smerige
zaak, Cecil. Ik houd van de
Boeren maar ik moet mijn
plicht doen.

Hier
beginnen
we met ons
werk!

Die arme,
kleine stad
weet niet wat
er haar te
wachten
staat...

Enkele maanden later is Mafeking gereed om de oor-
log te beginnen.

Intussen in het hoofdkwartier van de Boeren...

Een andere oplossing
is er niet, Piet. We
moeten strijden voor
ons recht.

Goeie.
Ik roep alle
Boeren op tot
de strijd.

Op 11 oktober
1899

wordt de eerste verklaraard.
Het is een harde, moedo-
ganloze strijd. Geen mooie
bladzijde in de Engelse
geschiedenis...

We zullen hen
vlug over-
winnen!

We moeten Mafeking
innemen.

Ja,
Mafeking
is van ons!
Het is onze
stad!

Als ze
komen, zijn
we gereed!

Intussen rond de
stad Mafeking.

Ze zullen
hier vlug zijn
sir!

Daar zijn ze!
Cronje met zijn
leger. Negen duizend
man, naar ik kan
schatten!

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : DE BOEREN VALLEN AAN

OPERATIE JUPITER

door AWEINBERG

De frogmen haalden uit het water dezelfde zakken op als die welke door Dan werden opgevisst...

De duikers hebben hun werk vlug opgeknapt, en komen weer naar de oppervlakte...

Klaar! We moeten terug naar de boot, want het zal hier speedig ongezond worden!

Twee uur later in een rijk landgoed aan de Yukon...

Vervloekt! Mij uit mijn bed halen om je stomiteiten te vernemen! Wij zullen een ander systeem moeten zoeken om de koopwaar binnen te smokkelen!

Jammer voor die domoor, maar ik heb alle voorzorgen genomen. Er valt niets te vrezen, noch voor mij... noch voor de anderen...

Maar jij, je bent een vriend van het slachtoffer. Je zult door de politie onthouden worden en daar loop je kans je gezet te ontmoeten! Jij bent ontmaskerd. Je moet verdwijnen!

NEEN, BAAS!

Sinds ik in Liberia werk, heb ik je geholpen, baas... Ik heb van mijn situatie als infirmier bij dokter Richard gebruik gemaakt om je alle inlichtingen over het verloop van de ziekte bij de negers te bezorgen...

Tracht me niet te beïnvloeden. Dat was een gemakkelijk werkje. Toen de dokter je met zijn assistent, Duchêne, en een inlandse zieke naar hier stuurde, verloor je het hoofd.

Het is mijn schuld niet, baas... Duchêne verdacht me. Hij heeft me gevolgd, toen ik het hospitaal verliet om je hode te ontmoeten en hem het rapport over het geval van deze inlandse zieke te overhandigen...

Waar is dat rapport?

Ziehier, baas. Ik had het nog niet overgemaakt aan je hode toen we door Duchêne werden verrast...

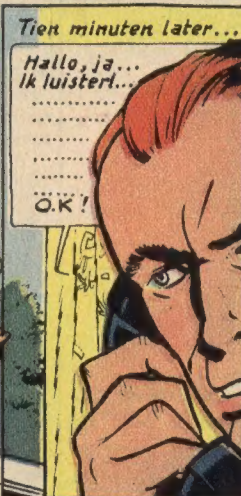
Fijn! En op dat ogenblik is de vliegheier op het toneel verschenen, en de politie... Ik zou wel willen weten wat deze in het schild voert!

Hallo! Het Nieuwsblad van Yukon? Geef me de redactie... Mijnheer Figueros... Ja!

Ha, ben jij het, Figueros?... Ja, ik ben het... Telefoon eens naar de politie van Juneau en vraag alle details over het "nachtelijk avontuur".... Ja, ik interesseer me daarvoor buitengewoon...

Tien minuten later...

Hallo, ja... Ik luister!...
.....
.....
.....
.....
.....
O.K!

Je medepligtige werd gedood toen hij van een rots stortte... Die zaiëns niet meer hinderen... Keer terug naar je hotel en zorg voor een alibi... Voor de politie heb je de nacht doorgebracht in de "Jolly Fellow Bar" begrepen?... Knap dat op, zo goed je kan... Ga de baas een bezoekje brengen, het is een vriend... Voor het ogenblik heb je niets te vrezen...

Goed... Maar is er nog iets wat je ongerust maakt?

Ja, de vliegenier die je ontmoet hebt, heet Cooper... Dan Cooper...

Kon ik niet!

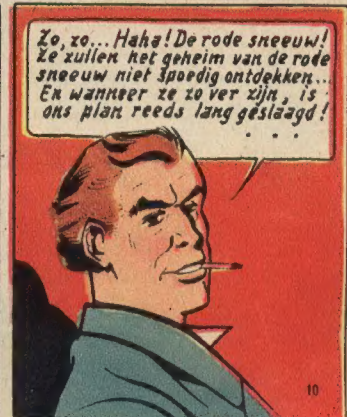

Ik wel! Ten minste van reputatie! En dat betekent niet veel goeds... Duchêne heeft misschien nog de tijd gehad te spreken, alvorens hij stierf. In dat geval is Cooper een vervelende getuige!

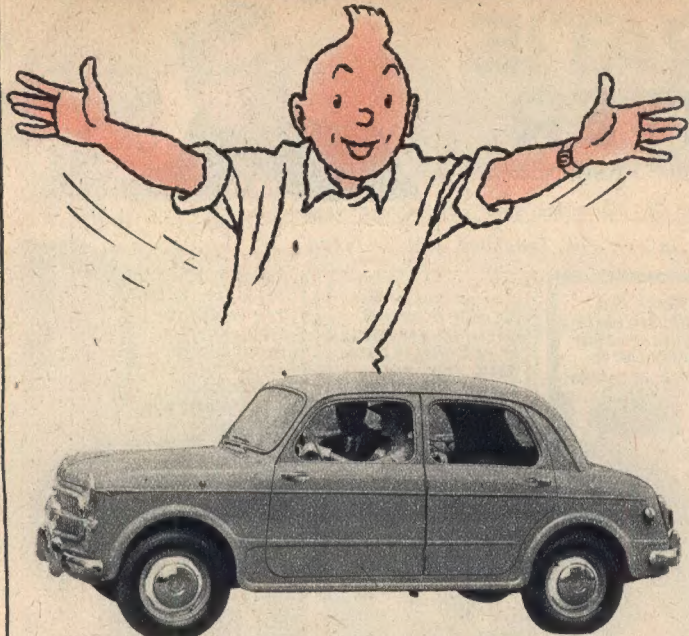

Om er het fijne van te weten zal ik hem een valstrik spannen, waar hij niet levend uit te voorschijn komt!

Begrepen! Ik trek er van onder!... Ha, weet je dat de rode sneeuw vannacht op de kust gevallen is?

Zo, zo... Haha! De rode sneeuw! Ze zullen het geheim van de rode sneeuw niet spoedig ontdekken... En wanneer ze zo ver zijn, is ons plan reeds lang geslaagd!

GROTE PRIJSVRAAG KUIFJE

LOOS ALARM

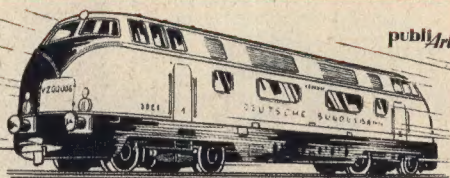
OP een avond klonken in een rustige straat van het schilderachtig stadje Annecy (Frankrijk) luide kreten. Enkele voorbijgangers verwittigden de politie en deze trad onmiddellijk op. Het gehuil bleek uit het huis van een tandarts te komen. Of deze laat-

ste zijn patienten dan zo erg pijnigde? Neen, helemaal niet. Hij was ze doodeenvoudig vergeten. De laatste patienten zaten in de wachtkamer opgesloten en vonden dat gillen het enigste middel was om weer op vrije voeten te geraken.

Zij is prachtig ...

Kom de prachtige demonstratietafel bewonderen, waarover met snelle vaart de nieuwe MARKLIN lokomotieven rijden. KOM ZE BEWONDEREN BIJ DE OFFICIELE VERDELER

Alle afzonderlijke stukken in voorraad. Reparatiedienst gegarandeerd door drie specialisten van de fabriek. Catalogus op aanvraag: 5 F.

CHRISTIAENSEN

ANTWERPEN, Huldevettersstraat, 12. Tel. 32.67.99
BRUSSEL, Grasmarktstraat, 36. Tel. 12.33.56

DE POS

DE MIJNWERKERS HEBBEN EEN NEUS

WAAROM zouden ze geen neus hebben? vraag jij je af. Maar luister, de mijnwerkers die werken in de mijnen van Groot Brittannië, nemen een mechanische neus mee. Weer aan de oppervlakte wordt het apparaat onmiddellijk in de mijnlaboratoria onderzocht. Uit de analyse blijkt of de lucht, waarin de mijnwerkers arbeiden, al dan niet schadelijk is voor hun gezondheid. Wanneer de atmosfeer beneden gevaarlijk wordt, neemt men de nodige maatregelen.

Nog een monster

ANTHONY LAUGHTON, van het Oceanografisch Instituut van Londen, verklaarde dat er diep in zee, ter hoogte van de kusten van Ierland, een fantastisch dier leeft. Laughton toont de foto's, genomen op een diepte van 4.500 meter, waarop men reusachtige sporen ziet. Krijgen wij na een afschuwelijke sneeuwman, een afschuwelijke zeeman?

HET TESTAMENT

EEN originele en rijke Engelse dame stierf en liet een testament na dat een curiosum is. Het zal de notaris nog heel wat moeite kosten dit testament uit te voeren want, de helft van het groot fortuin gaat naar de «beste vriendin Ossie». En Ossie is een schildpad van twintig jaar. Wat Ossie met haar schat zal aanvangen is een raadsel!

DE ONBEKENDE AARDE

OP het Internationaal Congres van Geofysica en Geodesie, gehouden te Toronto in Canada, stelden een paar geleerden voor, een tunnel te boren die tot de kern van onze planeet zou gaan. Ze zeggen dat dit plan uit te voeren is en slechts honderd miljoen zou kosten. Dank zij die tunnel zou men eindelijk te weten komen wat er in de aardkern steekt. Interessant, maar wij vrezen dat dit plan spoedig onder een laag stof zal bedolven zijn en dat wij reeds lang op de maan zullen staan, alvorens wij het centrum van onze eigen, goede aarde kennen.

EEN MUSEUM THUIS

De Kuifje's Bon heeft voor je een uitzonderlijke verzameling reproducties van meesterwerken van de schilderkunst uitgegeven, die je de indruk geven het origineel schilderij zelf te bezitten, dank zij de presentatie en de schitterende kleurenweergave.

Deze merkwaardige selectie is samengesteld uit de mooiste doeken uit de Musea van Brussel, Brugge, Parijs, enz... en bevat totnogtoe 12 mappen van 5 onderwerpen, formaat 21 x 27 cm.

Om je toe te laten zelf te oordelen over de artistieke en decoratieve waarde van deze chromo's doet de Kuifje's Bon je dit

SPECIAAL AANBOD

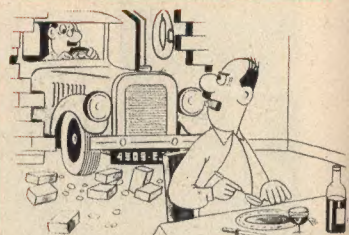
geldig tot 31-12-57

2 reeksen van 5 reproducties voor slechts 200 punten in plaats van 400.

Knip onderstaande bon uit en stuur hem, samen met 200 punten, aan de Kuifje's Bon, Lombardstraat, 24, Brussel.

NAAM
ADRES

Ik zend U hierbij punten voor reeksen.

— Zeg, vriend, ik verhuurde je mijn garage maar niet m'n eetkamer!

Tijdschrift

ALLES IN EEN TUBE

AMERIKAANSE experts stellen voor de voedingswaren voortaan in tuben te stoppen. Heb je honger, schroef je zo'n tube los en je slikt een kleine hoeveelheid van die inhoud in.

Om tijd te winnen kon men niets beters uitvinden. Indien je vriend je dan op een avond telefonisch uitnodigt, nog een paar uren met hem door te brengen, kan je zonder blikken of blozen antwoorden:

— Akkoord, mijn beste, ik vertrek hier over een seconde, net de tijd om te eten!

SPEEL NIET MET LUCIFERS!

DE Russen verbruiken twee miljard lucifers per dag. De Russische ingenieurs, die de houtvoorraad zien dalen, hebben aan het alarmsein getrokken. Zij hebben de fabrikanten van lucifers voorgesteld de dikte van de houtstokjes met 37 % te verminderen. Dit zou een economie betekenen van 9.000 m³ hout per miljoen doosjes. Het zou tevens het aantal kisten om de dozen te verpakken en het aantal spoorwegwagons nodig voor het vervoer, met een derde verminderen.

Wat's in a name?

FLOYD Kuike alaka u aokalani Kealiwaiananu le Kamaunihelakapo Hooipi is klerk bij de procureur van Honolulu en hij heeft een manie. Ja, wie heeft er geen? Floyd heeft echter een eigenaardige manie: Onder ieder document wil hij z'n naam steeds voluit schrijven!

DE PAARDENSTAARTEN WORDEN DUURDER!

IN Ierland stijgt de prijs van het paardenhaar voortdurend. De paardenverkopers zijn verplicht hun stallen en weiden dag en nacht te bewaken om te verhinderen dat een vlugge dief met de staart en de manen van de paarden gaat lopen om ze tegen een schappelijke prijs te verkopen.

EEN WAS-DOEK ?

EEN schilder van Memphis (U.S.A.) oogst op dit ogenblik veel succes. Zijn doeken zijn waarachtig niet alledaags. Je moet weten, dat hij schoenborstels en gekleurde boenwas gebruikt om te schilderen. Of hij school zal maken? Wie weet. We vrezen erg dat zijn schilderijen wel eens « wasdoekjes » zouden kunnen zijn!

WIJ BREKEN NEW YORK AF!

LOYD WRIGHT, een architect, heeft tijdens een interview voor de televisie voorgesteld New York tot de grond af te breken. Jawel, afbreken noch min noch meer! In de plaats zou hij twee buildings van 1.000 meter hoogte bouwen. En wat nog? Niets anders dan bomen, bloemen en gras. Lloyd Wright is 88 jaar, zijn wensdroom zal wel niet meer in vervulling gaan.

GERUISLOOS
WIELSTEL
+
RUBBER-BANDEN

DE
CADILLAC

Een Italiaans speeltuin van de collectie MERCURY

TE KOOP IN ALLE SPEELGOEDWINKELS

In het groot uitloftend: CODACO RYBA - BRUSSEL
Nieuwse stroomweg 475

ELEKTRICITEIT GENEEST

DE Chinezen hebben heel wat uitvindingen op hun actief, o.m. het buskruit. In de geneeskunde zijn ze erg beslagen en thans hebben enkele Chinese geneesheren meegedeeld dat zij bijziendheid, verziendheid en astigmatisme genezen door een zwakke, elektrische stroom door het oog te doen gaan. Een geneesheer, die sedert veertien jaar bijziend is, beproefde deze methode en verklaarde dat hij thans geen bril meer nodig heeft!

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leespaan, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFFE » : 12^e jaargang. Lombard Uitgeverij, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, Isidore Gerardin, 9, Brussel. — Holodrak : De Drukkerijen C. Van Cortenberghe, 290-292, Van Volkenlaan, Vorst-Brussel. — KUIFFE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 — Abonnement : 6 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. — CANADA en de U.S.A. : 15 Cent. — BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND : Congo : KUIFFE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.) Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe. Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne. Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)

ABONNEMENTSTARIEF
Belg Congo Canada en
België en buitenland Ver. Staten
3 maanden ... 85,- F. 105,- F. \$ 2.00
6 maanden ... 150,- F. 205,- F. \$ 4.00
1 jaar ... 350,- F. 400,- F. \$ 7.00
Opzage gecontroleerd door Devea.

Publiciteit : pub

31-10-57

WAT 'N PRET! VAN KOP TOT TEEN EEN ECHTE DAVY CROCKETT!

HET echte trappersvest in damshortheer en met franje afgewerkt, z'n mouw gemaakt uit een roodbruine vossenstaart die tot op de schouder valt, z'n haren « bird call » om de kariboes te lokken en een speelgoedrevolver met knalpoedertjes...

Vermak je alleen of met vrienden en beleef de spannende avonturen van Davy Crockett.

Vraag dit mooi geschenk aan de kinderen, het doet heel en je zal er vele uren pret aan beleven.

Stuur me onmiddellijk, betaalbaar aan de postbode: Een trappersvest « Neotain » : 4 jaar ... 169 van 4 tot 12 jaar ... 10 F. meer per 2 jaar.

Trappersmuts in echt ... 93

Revolver met knalpoedertjes ... 55

Geschenk voor de koper die ten minste 2 stukken koopt : een uur.

M. Mevr.

Adres :

Terug te zenden naar

Terug te sturen naar
L'ART'EX
Genèvestraat, 496/7, Brussel.
Telefoon : 15.68.70

Kuifje haakte met zijn voet in een draad van de radio..

